

povinné strany dovozených proti Františku O-ovi z účtů (lombardo a separato) vzešlých v době před měnovou rozlukou, t. j. před dnem 26. února 1919, a že proto ani dovolací soud nemůže rozhodovati o námitce, že sporná pohledávka zanikla odpočtem z pohledávek vyplývajících pro ni z účtu (lombardo a separato) z doby před 26. únorem 1919. Za tohoto stavu věci jest vyloučeno, by v exekučním řízení, zahájeném podle rozsudku potvrzeného řečeným rozhodnutím dovolacího soudu, byla znovu na přetřes přiváděna otázka, zda lze nároky takto pravoplatně přisouzené vymáhati soudním, pokud se týče exekučním řízením. Brání tomu námitka pravoplatného rozhodnutí věci. Na tom nemění nic ani návrh zúčtovacího ústavu v Praze zmíněný v rekursním usnesení, neboť není předpisu, který by k takovému návrhu pojil účinek, by soud vymáhající straně exekuci nepovolil aneb polovenou exekuci zrušil, když se zakládá na exekučním titulu, při jehož vzniku byla již pravoplatně řešena otázka, zda o vymáhaném nároku rozhodují soudy či zúčtovací ústav.

Čís. 10967.

S pohledávkou, u níž jest v pozemkové knize poznamenána hypotekární žaloba (§ 59 knih. zák.), nelze nakládati jako s pohledávkou s rozvazovací výminkou (§ 220, čtvrtý odstavec, ex. ř.).

Soudní určení nákladů ve smyslu § 216 čís. 4 ex. ř. vyžaduje, by strana předložila včas (§ 210 ex. ř.) soudu seznam nákladů i s doklady k osvědčení položek a údajů tohoto seznamu snad potřebnými; údaj úhrnné částky nestačí.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 677/31.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud první stolice knihovnímu věřiteli útraty v pořadí pohledávky, u níž byla poznamenána hypotekární žaloba. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle rekurentova názoru měly nižší soudy rekurentovi přisouditi přihlášené útraty, třebaže dosud nebyly známé, protože útratová pohledávka má podle § 216 čís. 4 ex. ř. stejnou přednost s jistinou a s jeho pohledávkou, při níž bylo poznamenáno v pozemkové knize podání žaloby o zaplacení, jest nakládati jako s pohledávkou zajištěnou zástavním právem s rozvazovací výminkou podle § 220 ex. ř. Tento předpis tu neplatí, protože podle § 220 čtvrtý odstavec ex. ř. je jen s takovými pohledávkami nakládati jako s pohledávkami s rozvazovací výminkou, u nichž jest ve veřejné knize zapsána poznámka spornosti nebo poznámka žaloby o výmaz, tedy poznámka podle § 61 a násl. knih. zák., nikoli však i poznámka hypotekární žaloby podle § 59 knih. zák., o níž jde v souze-

ném případě. V tomto případě nelze však použití ani ustanovení § 216 čís. 4 ex. ř. Podle něho mají stejnou přednost s jistinou jen soudně určené náklady rozepře a exekuce. Soudní určení nákladů vyžaduje však podle § 54 c. ř. s. a § 78 ex. ř., by strana předložila včas (§ 210 ex. ř.) soudu seznam nákladů i s doklady k osvědčení položek a údajů tohoto seznamu snad potřebnými. Než rekurent se obmezil ve své přihlášce na povšechný údaj úhrnné částky, v níž náklady na rozepři snad již vznikly a budoucně ještě mohou vzniknouti. Nepodal tudíž soudům dostatečný podklad, by mohly o jeho nároku rozhodnouti podle zákona.

Čís. 10968.

**Jméno prokuristky ve státním jazyku jest zapsati s koncovkou, vy-
značující ženský rod (-ová).**

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 740/31.)

Rejstříkový soud vrátil opověď prokuristky, by bylo připojeno ověřené znamení prohlášení prokuristky Marty Vogelové v české řeči, neboť znamení slovem »Vogel« poukazuje v řeči státní na muže, nikoliv na ženu, a není české, jde-li o ženu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ke správným stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Z podpisu prokuristky Marty Vogelové »Vogel« není patrné, že jde o osobu ženského pohlaví a poukazuje toto jméno spíše na muže. Tím jest však obecenstvo pravého stavu věci neznalé uváděno v omyl, co do osoby podepsavšího se prokuristy a nelze je proto pokládati za přípustné, to tím méně, ana v češtině ženská jména jest psáti s koncovkou »-ová«. Proto také, když prokuristka Marta Vogelová znamenati chce firmu v státním jazyku, musí se také tak podepsati, jak to vyžaduje jazyk český, totiž s koncovkou »-ová«. Právem proto požaduje napadené usnesení, by bylo připojeno ověřené znamení prokuristky Marty Vogelové v české řeči.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu neshledav podmínek § 16 nesp. říz.

Čís. 10969.

»Obdrženou zprávou« v § 158 obč. zák. jest rozuměti určitou vědomost manželovu o tom, že dítě jeho manželky přišlo na svět, nevyžaduje se však, by manžel zvěděl i o tom, že se dítě narodilo v zákonné lhůtě podle § 138 obč. zák., pokud se týče podle dvorního dekretu ze dne 15. června 1835, čís. 39 sb. z. s.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv I 1001/30.)